

מomin אלō פרק שבעי בקורסות

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

ה

בו א מיי' פ"ח המלה
כילה מקדך פלכה יג
טוו י"ז סענון טו:
כו ב מיי' פ"ג סולכה יה:
כח ג מיי' פ"ג מסלימות
טומלה ממ סל[] ח:
כט ד ה מיי' סס סל[] ח:

בְּעֵל הַפִּיקָּן שִׁישׁ לֹא בְּסִתְחוֹת הַרְבָּה.
פִּי צְקֻוּנִי צְקֻוּנִי נְקוּכָּם
שְׂקָלוּן קְבִילָה גְּדוּלָה וְעַדְעָן פִּיקָּס
שְׁפָלָסָמוּ גְּבוֹשָׁה וֶיסְטָקָר לְרָבָּה נְלָדָה
לְהַקְּרָגָן וְכַעֲקָבָה וְהַמְּגַעַת סָלָנוּ כְּמַין
כִּיפָּה וְלְקָזָן כְּמַתָּמָה מְשֻׁמָּן כְּפִילּוּכוֹ
לְהַיִּילִי נְצָבָר וְלָמָּה נְעָסָק כִּי סָרִיחָה
דְּבִרְכָּתָם רְבָּה דְּקָרְמָה עַל סְמָלָס
סְמָמָקָה בִּיתְךָ קְרִיעָה צָלָן בְּעַגְבָּתוֹת
יְחִי לֹא כְּמַתָּמָה מְקָהָה נְלָסָמָה:
עָשָׂוּ דְבִרְיכָם דְּבָרִי נְבִיאוֹת מָה
נְפַשֵּׁךְ בָּוּ. מְלָפִיךְ עַלְיהָ
מְשֻׁמָּן דָּלָנוּ לְצָבָה קְהָלָה דְּכָרִי נְכִילָות
יְהִי וְפָ"ק לְבָבָב (דָּבָר. וְאַס) מְשֻׁמָּן
דְּקָרְמָלָן נְעַמֵּן חַסְכָּות דְּמִימִי נְלָא
סָרִיחָה דְּמַעַט (צְבָנְעָנָה) נְכוֹלָה מָן
סְגִינִּים וְזָכוֹר כִּילָּד מְעַלְלִין (עַיְנוֹן)
דָּבָר סָהָר פִּילְסָטִין:

(6) הפיקום העיקל אל איזיו השווא מكيف פרטוטו ואין ארכבותיו ט נוקשות וו לו פיקה יוצאת מגודלו עקיבו יוצאת לאחריו פרטוטו רחבות כשל אוו עצבעותיו מורכבות לעו על זו או קלוטות למעלה עד הפרק כשר למיטה מן הפרק וחטכה כשר היהת בה יתרה החתכה אם יש בה עצם פסול ואם לאו כשר ייתר בידיו וברגלו שש וש עשרים וארכע יזרה מכשיר וחכמים פומקין השולט בשתי ידייו רבוי פומל וחכמים מכשירין: (7) שבר רגלי אין לי אלא שבר רגלי מבני לובות הקישן והעיקל והקלבן ת'ל או שבר רגל תנא בעל (הקייפין) והשפנער א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן בעל הפיקין שיש לו כסחות הרבה שופנער שאין לו כסחות כל עקר: פיקה יוצאת מגודלו עקיבו יוצאת לאחריו: א"ר אלעזר שוקן וצוא באמצע

והשדרה: ע"א אברם באדם
פשתה: ע"כ עצמות דוד מרושת
במס' מהלך הר' לשמה
אצבעות מ"ח ולא: ולר' ורגל
שהשה אצבעות היירין מהם
כ"כ עצמות: ע"ג לרעיש
דאמר מפח' כ"ו וקשה
dotolmediyot ר' זי': ע"כ הוא לא לאל
חשיב: ע"ג בעקבות קרא
ול: ע"ג בכורא ובפ"מ
רבב' :

בגלו: פרטתו וחבות כל אוזו: אמר רב פפא לא תימה דעתרפה ולא סדריק אלא כיון דעתרפה ע"ג מסדיקא: אצבעתו מרכבות זו על נב זו או קלוטות: ת"ר שבר יד אין ל' אלא שבר יד אצבעות מרכבות ד' (למעלה) או קלוטות למעלה מן הפרק והחטן והאמורה בשער אלא ולא חתן מנין ת"ל או שבר יד: היהה בו יתרת וחכמה אם יש בה עצם פסול ואם לאו בשער: אמר רבה שבר בר בר חנה אמר ר' יוחנן ז' והוא שנספרה ע"ג ה' הד ת"ר יתריה שיש בה עצם ואין בה צפורה מטמא במנע ובמשא ומטמא באهل אמר רבב"ה עוללה למנין קב"ה אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ובנספרה על גב היד אמר רב חסידא דרב ורבניו הנגדל אמרו המקום היה בעזרו יתרת שיש בה עצם ואין בה צפורה מטמא במנע ובמשא ומטמא באهل אמר רבב"ה א"ר יוחנן ובשאנה נספרת על גב היד א"ר יוחנן ז' עשו דבריהם בדבריו במשא נמי לא ליטמי אמר רב הונא בר מנוח משמיה דרב אחא בריה רב אחא משומע עצם כשבועה נגעו בה רב פפא אמר גיורה שאינה נספרת אטו נספרת אי היכי שאינה נספרת באهل נמי הטענו עבדו רבנן היכירא כי היכי שלא לישפו עלייהו תרומה וקדושים תנן התרם ז' יירוב בניינו שני רובם מבניינו של מות ע"פ שאין ז' בו רובע טמאין ז' יאיזחו רוב בניינו שני שוקרים וירך אחד הויאל ורוב נבניהם בגדרו גדרו מבניינו קב"ה אל' רבניו לרבע התנא מניניא אהא לאשומין ז' קמ"ל כהדרニア חסר שאין בו אלא מאותים יותר שיש בו מאותים ושומונים וא' כילן עולין למנין קב"ה ז' ויל בתר רוכא דאיישי א"ר יהודה אמר שמואל מעשה בתלמידיו של ר' שמעאל שלקלו זונהacha שרתיפה למך בדקנו ומצאו בה מאותים חמשים ושנים ז' אמר להם שם באשה בדרכם שהוסוף לה החות שמי דלותות תניא רבי אלעזר אומר בשם שצירים לבית כך צירם לאשה שנאמר ² ותברע ותלד כי נחפכו עליה ציריה רבי יהושע אמר בשם רבי עקיבא אמר בשם שפתחה לבית כך דלותות לאשה שנאמר ³ כי לא סגר דלתה ובתני רבי עקיבא אמר בשם שפתחה לבית כך מפתח לאשה שנאמר וויפתח את רחמה לרבי עקיבא קשיא דתלמידי רבי ישמעאל דלא מאידי דוטרא אמר ר' רב וכולן אין מטמאין באهل שנאמר ואת התרה אדם כי ימות באهل דבר הושא לכל אדם אמר ליה אבי באיש ל'כא והכתוב ² צירים אהזוני צירוי יולדת צירוי בשור והכתוב אמר אני במראה נחפכו צירוי הכא נמי צירוי בשער הכא נמי מסתברא דאי לא תימה היכי מאותים וארבעים ושמנה היכי משכחת לה לא באיש ולא באשה:

וז איכא ה' אבראים טפי:
תירי אין מטמאין באהיל
אי לא תימא הכי כו':

ההנחייה רוחנית בזען קוסטליו והבדה: לא תחמי דופת. שדרק ההבה לא לדודך רק לא האצבעות אלא שנגלה כשל דופת. אם ובquoידות זו האצבעות מפישת י' ועד הפרק האחרון לא יכולן דופת. קלותו עד הפרק. והוא נושא בז'וקה והדק כשב: לעלהן מן גוףך נארם במראם יונין